

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Andrzej Ulitko
Sędziowie	SSA Piotr Sławomir Niedzielak SSA Jerzy Szczurewski (spr.)
Protokolant	Magdalena Zabielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Przemysława Sabata

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 r.

sprawy **M. K. s. S.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 7 maja 2015 r. sygn. akt III K 38/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę umorzenia postępowania w punkcie IV przyjmuje art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.;

II. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałym zakresie;

III. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

M. K. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 31 marca 2000 r. sprawie o **sygn. akt III.K.(...)** za przestępstwa popełnione:

a) w dniu 17 sierpnia 1997 roku z art. 280 § 2 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności,

b) bliżej nieustalonego dnia w grudniu 1997 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c) w dniu 10 kwietnia 1998 roku z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 1998 roku do dnia 11 lutego 2000 roku;

2. **Sądu Rejonowego w Białymstoku** z dnia 25 października 2002 r. w sprawie o **sygn. akt III.K(...)** za przestępstwa popełnione w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia do 30 lipca 1997 roku w warunkach ciągu przestępstw z art. 43 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda,

3. **Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze** z dnia 28 stycznia 2005 roku w sprawie o **sygn. akt II.K(...)** za przestępstwo popełnione w dniu 6 września 2004 roku z art. 48 ust. 3 i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 6 września 2004 roku do dnia 28 stycznia 2005 roku;

4. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 2 listopada 2009 roku w sprawie o **sygn. akt III.K(...)** zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2011 roku w sprawie o sygn. akt II Aka 87/10 za przestępstwa popełnione:

a) w okresie od maja do sierpnia 2004 roku z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

b) w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 roku z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

c) w okresie od 17 maja do 25 października 2005 roku z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.64 §1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

d) w okresie od marca do 18 września 2006 roku z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z ar.56 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

Na mocy art. 85k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

5. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 27 lutego 2013 roku w sprawie o **sygn. akt III.K(...)** za przestępstwa popełnione:

a) w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,

b) w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 r. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zb. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 (dwóch) pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 7 maja 2015r. w sprawie III K 38/15:

I. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu M. K. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K(...) za czyny popełnione w okresie od maja do czerwca 2005r. (pkt 4b), od 17 maja do 25 października 2005 r. (pkt 4c) oraz od marca do 18 września 2006 r. (pkt 4d) z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K(...) za czyny popełnione w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. oraz w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 r. (pkt 5a i 5b) i orzekł łączną karę 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 2 k.k. połączył skazanemu M. K. kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K(...) za czyn popełniony w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 roku (pkt 4b) oraz czyn popełniony od marca do 18 września 2006 r. (pkt 4d) z karą grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K(...) za czyn popełniony w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. (pkt 5a) i orzekł karę łączną grzywny w wymiarze 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

III. W pozostałej części wyroki podlegające łączeniu (opisane w punktach 4 i 5) pozostawił do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami: Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 31 marca 2000 r. w sprawie o sygn. akt III.K(...) (pkt 1), Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 października 2002 r. w sprawie o sygn. akt III.K(...) (pkt 2), Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II.K(...) (pkt 3) oraz kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K(...) za czyn popełniony od maja do sierpnia 2004 r. (pkt 4a) umorzył. Kosztami procesu w tej części obciążył Skarb Państwa.

V. Na podstawie art. 577 k.p.k. ustalił początek opisanej w punkcie I łącznej kary pozbawienia wolności na datę 25 stycznia 2013 r.

VI. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot Aresztowi Śledczemu w Białymstoku dowodu rzeczowego w postaci książeczki zastępczej zdrowia osadzonego, znajdującej się na k. 44 akt.

VII. Zwolnił skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońca skazanego w całości oraz prokurator w części w zakresie punktu IV na niekorzyść skazanego.

Obrońca skazanego na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie błędną wykładnię art. 85 k.k. i umorzenie postępowania w zakresie połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...) za czyn popełniony od maja do sierpnia 2004 roku z karami pozbawienia wolności orzeczonymi tymże wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku za czyny popełnione w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 roku, od 17 maja do 25 października 2005 roku, od marca do 18 września 2006 roku z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...) za czyny popełnione w dniach 12 i 13 lipca 2005 roku oraz w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 roku, w sytuacji gdy, wbrew twierdzeniom Sądu, występowały warunki do wydania wyroku łącznego w sposób wskazany we wniosku;

W oparciu o powyższe wniosł o:

- rozwiązanie wyroku łącznego.

- zmianę orzeczenia poprzez:

I. połączenie skazanemu M. K. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...)(pkt a, b, c, d) z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...)(pkt a, b);

II. połączenie skazanemu M. K. kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...)z karą grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...);

na zasadzie pełnej absorpcji

ewentualnie

w wymiarze 7 lat pozbawienia wolności i kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda.

Z kolei prokurator na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. i art. 572 k.p.k. poprzez błędne wskazanie w pkt IV wyroku art. 572 k.p.k., zamiast art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., jako podstawy umorzenia postępowania w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami: Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...); Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...); Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie o sygn. akt II K (...)oraz kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K (...) za czyn opisany w pkt 4a, za których popełnienie wymierzono skazanemu kary łączne prawomocnymi wyrokami łącznymi Sądu Okręgowego w Białymstoku: z dnia 27 kwietnia 2007 roku w sprawie III K (...) oraz z dnia 14 lipca 2001 roku w sprawie III K (...), co czyni przedmiotowy wyrok niepełnym i nieczytelnym.

Na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku łącznego poprzez wskazanie jako podstawy umorzenia postępowania w pkt IV wyroku art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez obrońcę skazanego jest bezzasadna.

Żadną miarą nie można podzielić podniesionego przez Tego skarżącego zarzutu obrazy prawa materialnego. Przy czym należy wskazać skarżącemu, iż Sąd Okręgowy nie stwierdził braku występowania warunków do wydania wyroku łącznego w sposób wskazany we wniosku. Wprost przeciwnie nie negował zasadności wniosku obrońcy skazanego w zakresie samego połączenia orzeczonych kar jednostkowych. Tyle tylko, że prawidłowo uznał za zasadne zastosowanie innej zasady wymiaru kary łącznej. I to rozstrzygnięcie w całej rozciągłości Sąd Apelacyjny popiera i akceptuje.

Sąd Okręgowy uzasadniając swe stanowisko wskazał na treść przepisu art. 85 k.k. jak i powołał się na Uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. I KZP 36/2004 OSNKW 2005/2 poz. 13 - mającą moc zasady prawnej. W myśl wskazanego przepisu art. 85 k.k. kara łączna w wyroku łącznym może objąć tego samego rodzaju kary jednostkowe orzeczone poszczególnymi wyrokami, które zostały wymierzone za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku.

Wbrew argumentacji obrońcy treść wskazanej uchwały nie pozwala na połączenie skazanemu wyroków w konfiguracji wskazanej przez skarżącego. I tak zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw. Nie dopuszcza na tym tle żadnych wyjątków. Tym samym Sąd orzekający nie może sobie pozwolić na jakąkolwiek dowolność w tej kwestii, w tym i na ocenę mającą na celu stworzenie najbardziej korzystnej sytuacji prawnej dla skazanego, a to zdaje się

przede wszystkim postulować skarżący. W tym stanie rzeczy nie było możliwe połączenie kar orzeczonych za czyn popełniony przez skazanego od maja do sierpnia 2004 r. z wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku, sygn. akt III K (...) z pozostałymi karami orzeczonymi tymże wyrokiem, jak również karami orzeczonymi wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie sygn. akt III K (...), a tym samym okoliczności dotyczące ujęcia wszystkich skazań w jednym wyroku (III K (...)), jak objęcia czynów przypisanych skazanemu jednym śledztwem (PR IV I Ds. (...)) są bezprzedmiotowe dla rozważenia kwestii wydania wyroku łącznego. W całej rozciągłości swą aktualność zachowuje argumentacja Sądu Okręgowego, którą wobec braku konieczności jej powtarzania Sąd Apelacyjny przyjmuje jako własną.

Prawidłowości powyższej konstatacji nie zmienia również tak akcentowana przez skarżącego zmiana art. 85 k.k. Bez wątplenia ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz 396), która weszła w życie dniem 1 lipca 2015 r. dyspozycja powyższej normy uległa gruntownej zmianie. Z dyspozycji powyższego przepisu wyeliminowana została przesłanka „popełnienia dwóch lub więcej przestępstw przed wydaniem pierwszego, chociażby nieprawomocnego wyroku, co do któregośkolwiek z tych przestępstw”. Tym samym rozszerzono w istotny sposób możliwość wydania wyroku łącznego. Nie można jednak podzielić stanowiska skarżącego, aby wprowadzenie nowego systemu łączenia kar znajdowało już zastosowanie w stosunku do M. K. i pozwalało na połączenie kar według nowych zasad w zakresie wskazanym w środku odwoławczym. Z dwóch powodów. Po pierwsze ostatni prawomocny wyrok wobec M. K. został wydany przez Sąd Okręgowy w Białymstoku w dniu 27.02.2013 r., w sprawie sygn. akt. III K 157/10, a więc nowe przepisy nie mogą mieć zastosowania. Bowiem stosownie do brzmienia przepisów przejściowych (art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 396) „Przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Po drugie łamią wyżej wskazaną i wypracowaną uchwałą Sadu Najwyższego zasadę chronologii.

Końcowo już, nie sposób zgodzić się również z zapatrywaniami obrońcy wnioskującego o orzeczenie wobec skazanego kar łącznych w oparciu o zasadę pełnej absorpcji. Jak wynika z ugruntowanego stanowiska zarówno doktryny jak i judykatury, zasadę tę stosuje się wyjątkowo, gdy związek podmiotowo – przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia do jednego przestępstwa jak w wypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw i gdy nie ma potrzeby podwyższenia progu represji karnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2012 r., II AKa 168/12, KZS 2012/10/39). Analiza czynów zabronionych, jakich dopuścił się skazany M. K. pod kątem powyższych przesłanek nie uprawnia do skorzystania z dobrodziejstwa zasady absorpcji. Trafnie uczynił to Sąd I instancji i niezwykle skrupulatnie swoje stanowisko uzasadnił. Nie zachodzi konieczność powtarzania tej argumentacji, ale dla podkreślenia jej trafności nie sposób nie wskazać, że mimo istnienia bliskich związków czasowych, przestępstwa jakich dopuścił się skazany godziły w odmienne dobra prawne (zdrowie publiczne, wiarygodność dokumentów, obrót gospodarczy i mienie, wymiar sprawiedliwości). Nie można przy tym pominąć również rodzaju i ilości czynów, w tym popełnionych w warunkach art. 64 § 1 k.k. i 65 § 1 k.k. Różnorodność naruszonych dóbr prawnych i brak tożsamości pokrzywdzonych nie przemawiała za istnieniem ścisłego związku między nimi. Brak więc było podstaw do skorzystania z tej najłagodniejszej formy połączenia kar jednostkowych.

Wydając skarżony wyrok łączny i wymierzając kary we wskazanych granicach Sąd Okręgowy uwzględnił dyrektywy prewencji szczególnej, w tym prognozę kryminologiczną ocenianą przez pryzmat postawy skazanego po wydaniu wyroków jednostkowych jak i prewencji ogólnej warunkowanej poczuciem sprawiedliwości społecznej.

Wbrew argumentacji skarżącego, w sposób należyty uwzględnił stopień resocjalizacji skazanego i tym samym zasadnie odmówił połączenia kar przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Jak wynika z opinii penitencjarnej (k.45-46) zachowanie skazanego w trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej kształtuje się na dobrym poziomie, aczkolwiek w dalszym ciągu osadzony deklaruje przynależność do podkultury więziennej. Tu wskazać należy, iż w okresie wcześniejszym prezentował postawę roszczeniową, a do podobnych zachowań nakłaniał także innych osadzonych, a podjęte przez administrację decyzje niezgodne z jego oczekiwaniami odbierał jako atak na jego osobę. Istotnym jest

również fakt, iż M. K. w dalszym ciągu do popełnionych przestępstw ustosunkowany jest mało krytycznie, przyznając się wybiórczo do ich popełnienia.

Sąd Okręgowy prawidłowo zatem uznał, że postawa skazanego w warunkach izolacji więziennej nie przemawiała za zastosowaniem zasady absorpcji. Jego zachowanie nie wskazuje na aktywny udział w procesie resocjalizacji, ale jedynie na przystosowanie się do warunków panujących w zakładzie karnym.

Powyższe okoliczności oceniane łącznie nie wskazują więc na istnienie lub przewagę okoliczności łagodzących, które uzasadniałyby orzeczenie kary łącznej zgodnie z zasadą pełnej absorpcji.

Natomiast apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Niezwykle trafne jest stwierdzenie prokuratora, iż stanowisko akcentowane w uzasadnieniu wyroku, oczywiście co do wskazania podstawy prawnej rozstrzygnięcia w pkt IV, nie znalazło odzwierciedlenia w sentencji zaskarżonego orzeczenia. Pomimo, że Sąd Okręgowy uznał, iż przeszkodą do wydania wyroku łącznego w zakresie połączenia kar jednostkowych z wyroków w sprawach: III K (...) Sądu Okręgowego w Białymstoku i III K (...) Sądu Rejonowego w Białymstoku za czyny pozostające w zbiegu realnym był prawomocny wyrok łączny Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27.04.2012r., sygn. akt III K (...), zaś w zakresie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie II K (...) i Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K (...) za czyn opisany w pkt 4a również pozostające w zbiegu realnym rozstrzygnięto prawomocnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 14.07.2011r. w sprawie III K (...) to nie zastosował właściwej w tym wypadku podstawy prawnej umorzenia, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Innymi słowy mówiąc gdyby niniejszym wyrokiem łącznym Sąd Okręgowy chciał rozstrzygnąć we wskazanym zakresie to nie mógłby (jak zresztą wprost stwierdził) tego uczynić bowiem naruszyłby powagę rzeczy osądzonej ukształtowaną wskazanymi wyżej wyrokami łącznymi w sprawach III K (...) i III K (...) Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Ponadto trafnie podnosi Ten skarżący, iż powołanie prawidłowej podstawy prawnej rozstrzygnięcia wskazywałoby nie tylko na faktyczną negatywną przesłankę do wydania rozstrzygnięcia w tym przedmiocie – jaką jest powaga rzeczy osądzonej – ale jednocześnie na istnienie innych prawomocnych rozstrzygnięć w tym przedmiocie. Powołanie zaś jako podstawy umorzenia art. 572 k.p.k. sugeruje, iż wyrok zapadł z obrazą art. 85 k.k., bo mimo pozostawania czynów objętych komparcją wyroku w zbiegu realnym, wymierzonych za nie kar nie objęto węzłem kary łącznej.

Omawiana kwestia i ostateczne jej rozstrzygnięcie w zaprezentowanym kształcie znajduje oparcie i uzasadnienie w Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2012 r. I KZP 15/12 oraz Wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r. II KK 149/11.

Z tej też przyczyny należało zmienić wyrok w pkt IV przyjmując jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sytuacja materialna skazanego uzasadniała zwolnienie go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, o czym orzeczono zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k.
